

Közp. ny. XX. cs. 23. sz.

Séta az Állatkertben.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, június 24.

Az eredeti terv szerint az idén, Szent István-napján kellene megnyílnia az új Állatkertnek. Elérkezettnek véltük tehát az időt arra, hogy egy kiadós sétát tegyünk benne. Ócsároltuk a régi Állatkertet, szükös berendezkedését, vándor menaszériába is kevés állatjait, a fogatlan oroszlánokat, horpadt-hasu tigriseket, szőrevesztett farkasokat, vak medvéket, farkatlan sasokat, dagadt lábú zergéket, törött szárnyú gólyákat, az agg hiénákat, a csámpás tevéket és a két esztendő, mióta nélkülözük az Állatkertet, mégis reppant hosszának tetszik; érezzük az Állatkert hiányát. Az érdeklődés tehát az alapjából újjáalakított, megnövesztett, állatkertté formált új Állatkert iránt élénkén él Budapest közörségében s a kíváncsiságot mohó türelmetlenséggé fokozzák a nagyszerű készülődések hírei. Akit utia a Városligetbe visz, mind megáll az Állatkert kerítése előtt, a léczek közén bekandikál, és látva a kikelt furcsa házikókat, a roppant sziklahegyeket,

mik a közepén meredeznek, széthordják dicséretét a készülő panorámának és az érdeklődő várakozást még inkább felcsigázzák. Mi láttuk, apróra megnéztük a serényen folyó munkát, a kedves, szemrevaló tarka házikókat, a hatalmas pálmaházat, a hegyeket és tavakat, mik a két esztendő alatt termettek itt a rozsdamarta ketreczek helyén és bizonyosságot teszünk arról, hogy az Állatkert lesz a

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Hegyi Ö.

Cím: Séta az Állatkertben.

Forrás: Magyarország

Bp. 1911 VI. 25

(Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Iőváros első közintezménye, amely a túlajtott várakozást is ki tudja majd elégíteni, aminthogy ez az első alkotása a fővárosnak abban is, hogy tökéletesnek, teljesnek készül.

Még egy félesztendő is eltelik, amig egészen felépül az Állatkert és a bömbölő, nyávogó, sikongó, füttyülő, ugató sereg megtölti házait; nem is az idén, csak a jövő év tavaszán nyílik meg az Állatkert, amely ma még csak nem is kert s állatja csupán néhány kimustrált példány a régiekből s nem sok új szerzemény, de már kialakult az egésznek a képe, egy nagyarányu, gyönyörű, színes, művészi kép. Négy állatház hiján a többi mind elkészült, a legtöbbnek a belső berendezése is megvan már s előttünk a sziklahegyek tátongó barlangjaikkal, a tavak kövel bélelt medrei, az óriási kalitkák, melyekben csatázó sasok vijjognak, a hatalmas ketreczek, melyekhez fogható régi Állatkertünkben biz egy se volt.

(A sziklacsoport.)

Legmegfelelőbb építmény a két, sziklás hegy az oroszlánok régi házatól jobbra és balra: Toronymagas vörös szirt nyúlik a czirkusz felől való részen. A kiugró sziklák, a széles száju szakadékok természetesen Karszthegy benyomását kelтик. A meredek csucs vörhenyesen villog; a szélesen elnyúló alapzat szürke mészkő. Alul a hegy gyomrában öblös, meredekfalú barlangok feketéllenek, előttük gyeses lejtők futnak. Még csak a Karsztok növényzete hiányzik, hogy teljes legyen az illúzió. Meglesz ez is. S akkor megelevenedik maga a hegy is. Zergék és vadkecskék fognak tanyázni a sziklákon. Semmi rács, kerítés

Osztályozás

Tárgy

590.06

Idő

v 1911 v

Személy

Helyszám

nem rongja a batást. Szabadon ugrik szikláról sziklára a kőszáli zerge; vidáman sütkérezhet a napon az aczellábu kecske; örülhet a szabadságának. Bár hiszen nem teljes a boldogsága. Futásának utját állják a sima sziklafalak s a közönség előtt rejtett, széles árkok. Mi azt hisszük, hogy ők szabadok, de ők hamar megtanulják, hogy ez bizony fogság. De nem ketrecz, ahol bungen verdesi a szarvát, kering, heverész, beteggő sorvad.

(Barlangok.)

A sétány fölvezet a barlangok elé. Oroszlánok, tigrisek, párduczok, medvék fogják lakni a tág üregeket. Kisétálnak a barlang elé, leheverednek a sziklákra. tekintetük szabadon kalandozhat a messze távolba. Fölöttük inyesiklandozó falatok ugrándoznak, játszi kecskék, előttük kíváncsi embertömeg. Talán el is érnénk a kezünkkel!? Olyan közel látszik a méltóságos fejű állatkirály. A hempergő párducz selymes bőrét talán meg is simogathatnánk!? Semmi rács a néző és a veszedelmes fenévad közt. Más akadály se látszik. Mert a szakadékot, ahol végződik a bömbölő hatalmasság birodalma, eltakarják szemünk elől az ügyesen odavetett szikladarabok. Hiába próbálná meg Maczkó ur, ezen az árkon át nem vetheti magát. Sem a nagyotmerő királytigris. De megvan a közvetlenség a bennük való gyönyörködésben.

Innen a hegyről látjuk az egész Állatkertet. A közelben, a hegy körül a zsiráfok, antilópok, zeb-rák, tevék, lámák, bölények, bivalyok, szarvasok házait. Mindegyik más-más jellegzetes stílusban épült. Szellősek, világosak, erősek, tiszták s az udvaruk tág, benne nagyokat sétálhat a lakó.

Szerző:

Cím:

(Uj bölények.)

Itt is van már az új bölénypár, kényelmesen sütkéreznek; mikor közelükbe érek. A tehén a fülét se moztatja, mikor elkopogok előtte, a bika azonban fölemeli félelmetes fejét, rosszalóan morog és sötét szeméből düh villan felém. Megindítom musztángomat, a fakót s a keselyt s tovább kutatok a prairien, akarom mondani az Állatkertben.

(Jónás.)

Az imént elhagyott hegy mellett egy czifra arab palotában régi ismerős állít meg: a jó öreg Jónás. A legbüszkébb sejk is megirigyelhetné a házat. A kupola kék zománczán száz színben játszik a nap. Itt azután kényelmesen szunyókálhat a pompás medenczében s van elég hely, ahol produkálhatja magát, mikor szól a szót: Gyere ki Jónás, gyere ki! Hogy ne unatkozzék, közelében lesznek atyafiai, az elefántok is és minden rendü-rangu vastagbőrűek.

(A zord észak.)

Az Állatkertnek ez a fele felét a nagy emlősöknek és a meleg éghajlat állatainak lesz a lakóhelye. Rövidke séta után, a másik hegynél, egyszerre a zord Északon találjuk magunkat. Mintha jégtáblák torlódtak volna össze s a sziklák-ról fagyos hó fehérlik. Elül mély medence vize habzik, benne s körülötte a «jégsziklákon» düllött szemű fókák fognak játszodozni. Mögöttük a «jégtáblákon» jegesmedvék tanyája lesz. Láthatatlan, széles árkok állják útját a derék maczkóknak, hogy kirándulást tegyenek egy kis fókapecsenyére. A hegy lábánál lakályos telep készült a sarki rókák, borzok, menyétek, a czoboly és nyest számára. A szorgalmas állatkáknak azzal se kell fáradniok, hogy maguk ássanak maguknak gödröt, kotorékat, fészket. Öblös vascsöveken át bujkálhatnak a föld gyomrába s ha körül akarnak nézni a világban, van elég hely, ahol futkározhatnak. Hogy teljes legyen az északvidéki táj képe, a közelben

egy szép norvég ház van, terjedelmes udvarán rénszarvasoknak lesz tanyájuk.

(Bagolyvár. Majmok.)

A vaspálya felől való oldalon ódon tornyok me-redeznek: tornyai a jól ismert «Bagolyvár»-nak, amely ide, a középpont felé került régi helyéről. Hollók, baglyok fognak benne illatozni ezentul is. A «vár» alatt külön tavuk készült a vidráknak.

A két hegy között, szemben a mostani bejáróval, hosszú ketrecz várja a legkedvesebb vendégeket: a majmokat. Itt lesz a «Majom-éden», gyermekék gyönyörűsége, nagyok mulatsága. Hinták, falovak epekednek a ketreczben a pajkos állatkák után. Áll még a nagy emlősök háza s ketreczeiben az oroszlánok, leopárdok nem is sejtik, hogy ez a sok dolgos kéz körülöttük nekik is új hajlékot készített. Legkedvesebbet gondolna evvel az a szelid oroszlánmama, amely két piczi kölykét nyalo-

gatja belső termében s a másik, mely hálósobájában minden perczen örvendetes családi eseménynek néz elébe.

Elhagyva a hegyeket, elérjük a tavat. Kiszélesítették, medrét kimélyítették, partját feltöltötték: Benne, körülötte vízimadarak százainak lesz alkalmas, kedves helyük és fészük. Egy pár ibisz már szorgalmasan kotlik is. A tó mögött lombos fák között egy gyönyörű óriási «kalitka»: egy székelyház, a madarak paradicsoma. Minden hazai madár megtalálható lesz benne. A ház teljesen készen van, be van rendezve és már hangos, vidám élet csattog benne. Ezer dalos, fütyös, karicsáló, rikácsoló madár repdes a ketreczekbe ültetett fák ágai közt s a fészekoduk körül. Amit szakértelem, művészet, természet- és madárkedvelés kigondolhatott, az mind megvalósult itt. Lendl Adolf dr. büszke lehet erre az alkotására. Aminthogy dicsőségére válik az egész Állatkert is, amelynek szakzszerű berendezését ő intézi, míg az adminisztráció sulyos tereheit Ráthonyi Zoltán igazgató viseli.

Finomszemű sodrony-ketreczek övezik a madár-

Hely

házat. Belőlük szabad jarasuk van a madaraknak a belső ketreczbe. Bent az épületben fülsiketítő rikácsolást csapnak a papagályok és kakaduk. Párjával ülnek, kusznak egy-egy rézállványon, csókolóznak, marakodnak, amint az házastársakhoz illik. A ház opszisa egy nagy darab erdőrésztlet. Előttünk a gyepes hegyoldal: rajta élő bokrok. A hegy lábánál sekély tó vize csillog. S a hegyen százféle madár üldögél, bogarász, enyeleg; a tóban pinytőkék, rigók fürdenek, a magasságban pedig most fogott bubos banka ragyogtatja tollait szertelen igyekezetében, ha netán ki tudna szabadulni.

A madárház mögött van a sasok drótháza. Nem az a szűk, alacsony, piszkos, butorozatlan ketrecz, melyben nyomorék vércsék bukdácsoltak hajdanán. Egymaga csaknem akkora, mint az egész régi oroszlánház minden oroszlánjának, tigrisének ketreczével együtt. Magas kopasz fa csucsán ül az egyik keselyű, párja a szikla tetején növesztett bokor tövében szundikál. Vércsék, héják kergetőznek, keringenek, fürdenek, vagy kotlóstyuk módjára elterülve sütkéreznek a forró napon. Böven van hely mindegyiknek. Odább ragyogó tollu fécánoknak és galamboknak épült házuk. Ez is népes és hangos. Messziről hívogat egy zsufedele, kupformájú néger ház; tágas udvarán kevély strucczok fognak sétálni.

(Hüllők.)

Szemben, a tóba építve, szintén egzotikus formájú házat látunk. Ez indiai ház. Benne krokodilusok és kigyók fognak ijesztgetni.

(Pálmaház.)

Óriási méreteivel azonban tulszárnyalja mindez épületeket a remek üvegpalota: a pálmaház, melynek terraszai alatt tengeri és édesvízi akvárium van.

*

«Az» mondtuk, még nincs készen az állatkert. S így épülőfélben is órákhosszat akadt benne nézegetni és megcsodálni való. Végre egy hatósági alkotás, hol a bürokrácia nem tudott szóhoz jutni! Művészi szakértelem, nemes ambíció és buzgó lelkesedés végzi itt a munkát s ahol ilyen a «vázlat», okkal várhat remekművet mindenki. h. ö.